

RUBIÓ

És un petit nucli de la serra de Rubió on s'alcen les restes del castell que porta el seu nom, l'església parroquial de Santa Maria, i unes poques cases deshabitades. Del castell hi ha restes d'una torre i murs i és esmentat des del 1063.

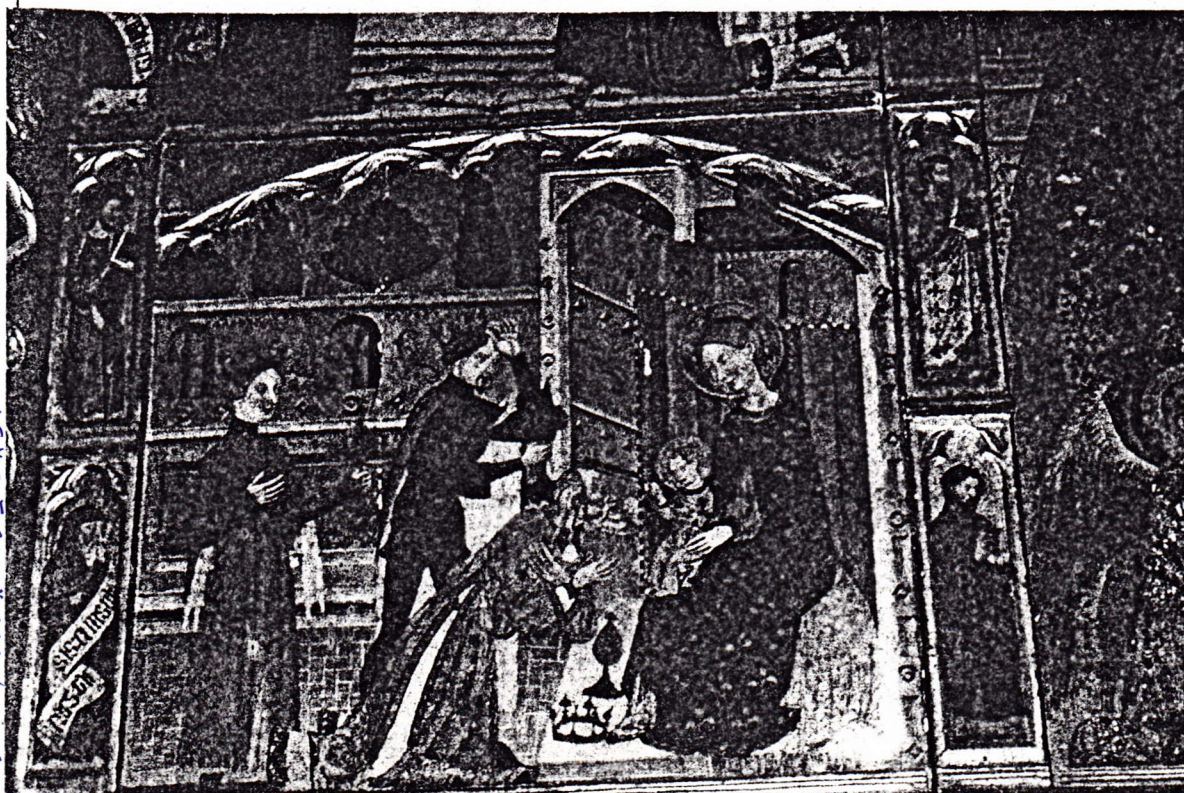
L'església parroquial de Santa Maria de RUBIÓ, al peu del castell, és un interessant i singular monument gòtic amb elements d'una anterior de romànica (la parròquia és esmentada des de la fi del segle XI).

Sembla de mitjan del segle XIV i la part superior és fortificada.

Hom aprofita dos portals romànics, de tipus lleidatà tardà, un ^{de} senzilles dovelles i l'altre, el principal, amb força decoració escultòrica (dues columnes per banda i una sèrie d'arcs concèntrics que arrenquen d'uns capitells de talla elegant i ben proporcionada); consta d'una gran nau rectangular amb capelles laterals, snese presbiteri i volta ogival.

L'aparell és de pedra ben tallada amb contraforts angulars acabats a manera de torrelles i un campanar a l'angle SW.

Té una extraordinària importància el retale gòtic de tres cossos que presideix l'altar major, d'unes grans dimensions i perfectament restaurat, únic a la comarca i un dels interessants de l'època; representa diversos episodis de la vida de Maria dins el tipus anomenat dels set goigs (als set compartiments principals) amb el paral·lelisme de set escenes de la Passió (unes altres set taules), el bancal, amb figures d'apòstols i sants, es conserva des del segle passat al Museu Episcopal de Vic. Ha estat atribuït a l'escola de Ramon Destorrents (un anomenat mestre de Rubió) i esl escuts amb cervols dels Boixadors el daten posteriorment 1380. quan aquests adquiriren la jurisdicció del lloc.



L'Adoració dels reis, detall del retaule de Santa Maria de Rubió, de l'anomenat Mestre de Rubió (fi del segle XIV), la més notable pintura gòtica conservada a la comarca